

■ OPINIÓ DELS EXPERTS SOBRE LA SITUACIÓ ACTUAL DE LA GENT GRAN

La satisfacció d'aprendre

Sergi Arenas
Coordinador Tècnic de La
Universitat a l'Abast de la
UAB

La formació per a persones adultes té un llarg recorregut al nostre país, principalment relacionada amb l'alfabetització o orientada a l'adquisició d'una professió. Si ens centrem en la formació per a persones grans, és en les darreres dècades que trobem les primeres iniciatives. Les diferents propostes que han anat apareixent han anat evolucionant fins als nostres dies adaptant-se a les necessitats i demandes de les persones grans, que alhora també es van transformant. L'arribada a la vellesa cada cop bé acompanyada d'un millor estat de salut i millor autonomia, coincidint amb un món cada cop més complex. Les persones grans no volen viure al marge del món que els envolta, i tenen interès a adquirir eines que facilitin la seva comprensió.

Els beneficis de la formació per a persones grans són múltiples. El més evident, potser, és l'adquisició de coneixements i la satisfacció de l'interès per aprendre. Estaríem parlant de desenvolupament personal a través de l'accés al coneixement i la cultura. Altres beneficis, no menys importants, serien el fet de mantenir la vinculació amb l'entorn, la

creació de noves xarxes socials, el fet de contrastar estereotips negatius (associats a grans i a joves), i en definitiva, l'adquisició de coneixements i eines que els permetin seguir exercint la ciutadania de manera activa.

Tot i que actualment són moltes les universitats que ofereixen estudis adreçats a les persones grans, existeixen diferències pel que fa al tipus de proposta. La primera seria la relativa al format: alguns programes es basen a oferir formació a grups de persones grans, com ara les "Aules d'Extensió Universitàries per a la Gent Gran", associacions de persones grans que organitzen formació per als seus associats. Altres en canvi, es basen en models intergeneracionals, permetent a les persones grans cursar assignatures compartint aula amb els estudiants que realitzen els seus estudis de manera oficial. Avui dia moltes de les universitats catalanes ofereixen tots dos formats. La Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), per exemple, té vinculades 15 aules d'extensió universitàries, que apleguen més de 4000 persones; al mateix temps que ofereix el programa intergeneracional Aprenent al Campus, a través del qual més de 400 persones

estudien conjuntament amb els estudiants joves.

Una altra diferència seria l'organització del pla d'estudis. En alguns casos es tracta de plans tancats que condueixen a l'obtenció d'un títol, mentre que d'altres es basen a oferir un llistat d'assignatures entre les quals l'estudiant podrà triar "a la carta", sense tenir l'obligatorietat d'avaluar-se.

El perfil d'estudiant que accedeix a aquests programes és divers. Des de persones grans que no van tenir l'oportunitat d'estudiar de joves, a persones que si bé ja compten amb estudis superiors, troben ara l'oportunitat d'apropar-se a nous temes als quals fins ara no s'havien pogut dedicar. Des de persones majors de 80 anys, a persones que acaben de complir els 50 i compaginen els estudis amb l'activitat professional. No existeix per tant un únic perfil, però tots tenen en comú l'interès per aprendre. Sí que és cert que els interessos acostumen a anar més cap als estudis humanístics. En el cas de la UAB, any rere any són les assignatures que provenen del Grau en Història les que apleguen amb diferència un major nombre d'alumnes.

Els programes universitaris per a perso-

nes grans ofereixen per tant oportunitats per al creixement personal a través de la formació, contribuint d'aquesta manera a l'envelliment actiu i satisfactori de les persones que hi participen.